

Rosenthal Sámuel

Ezen a képen Rosenthal Sámuel, az apai nagypapám látható. Valamikor az 1930-as években készülhetett a kép. Ha egy magyar embert kellene mintázni a történelemben, akkor az apai nagypapám, Rosenthal Sámuel igazi magyar parasztember volt, még a bajuszát is pödörve hordta. Kisunyomban vagy Nagyunyomban született, nem tudom, melyikben, és azt sem tudom, mikor és hogyan került Szombathelyre. Nagypapa cipész volt. Úgy tudom, hogy nem volt saját műhelye, de otthon se láttam a nagypapát kalapálni, sarkalni. Amikor kicsi voltam, a nagypapa már idős volt. Mindig bottal a kezében járt, és soha nem tudott megütni, én pedig csak ezért is igyekeztem rosszalkodni. Az apai nagyszüleim igazi falusi, neológ, jó hitű, Istenben hívő zsidó emberek voltak. Nem ettek kósert, de megnézték, hogy mit ehetnek. Sakterhez vitték a húst [azaz a vágnivaló baromfit], és péntekenként a péknél süttették ki a sóletet. A tejes és a húsos ételek nem voltak különválasztva. Az ünnepekkor elmentek a templomba, de a fiaikat, Palit, Zsigát és Jenőt nem járatták zsidó iskolába. Kétszoba-konyhás lakásban laktak. Az udvaron volt két kis faházuk, egyikben a vécé, a másikban a tüzelő. Nem volt angol vécéjük. A nagypapa halottöltötető volt a hitközségnél, és nagyon büszke volt rá, hogy ő micvét tehet és dolgozhat. A nagypapa 1943-ban halt meg természetes halállal.